

ГЕОРГІЙ ВІКТОРОВИЧ ДЗЯК – ВЕЛИЧ ПОСТАТІ ТА ЖИТТЯ

*Нет! Никогда не умирает тот,
Чья жизнь прошла светло и беспорочно,
Чья память незабвенная живет,
В сердцах людей укоренившись прочно.
Лопе де Вега*

Глибокий смуток і печаль охопили колектив Дніпропетровської медичної академії, весь медичний і науковий світ, громадкість та спільноту: 24 листопада 2016 року на 72 році життя пішов з життя ректор ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України», член президії Національної академії медичних наук України, заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України у галузі науки і техніки, академік Національної академії медичних наук України, доктор медичних наук, професор Георгій Вікторович Дзяк.

Відлетіла у вищий світ вічності душа видатної особистості, пішов унікальний вчений та організатор охорони здоров'я і медичної освіти,

провідний фахівець у галузі кардіології та ревматології, велич життя якого назавжди ви-карбувала золоті сторінки розвитку медичної науки і практики в Україні.

Нелегка доля та дуже цікаве життя Георгія Вікторовича було насичене напруженою науковою і лікарською роботою, педагогічною та громадською діяльністю. Свій професійний життєвий шлях від студента до ректора Георгій Вікторович пройшов у Дніпропетровській медичній академії, до останку присвятивши себе високому служінню на благо здоров'я людей.

Георгій Дзяк у 1968 році закінчив з відзнакою Дніпропетровський орден Трудового Червоного Прапора медичний інститут за спеціальністю

«Лікувальна справа». У період навчання в аспірантурі академії в 1970 році захистив кандидатську дисертацію «Особливості зовнішнього дихання і кардіогемодинаміки у спортсменів-плавців, підводників і водолазів».

У 1971 році був обраний асистентом кафедри госпітальної терапії ДМІ, у 1980 році блискуче захистив докторську дисертацію «Гіпертрофія і дистрофія міокарда як наслідок гіперфункції серця», яка визначила новий напрям у фундаментальних наукових дослідженнях у кардіології. З 1979 року – він завідувач кафедри госпітальної терапії № 1 ДМІ, а з 1981 року – кафедри госпітальної терапії № 2, в подальшому перейменованої в кафедру внутрішньої медицини № 3.

Як спадкоємець та продовжувач справи батька – видатного клініциста, вченого, професора Віктора Миколайовича Дзяка, Георгій Вікторович зберігав найкращі традиції вітчизняної терапевтичної школи: чуйне та уважне ставлення до хворого, бездоганність у виконанні свого професійного обов'язку, самовіддане служіння науці, висока вимогливість та вміння організувати роботу колективу з найбільшою віддачею. У 1983 році йому присвоєно звання професора. З 1987 року працював проректором з навчальної роботи та першим проректором.

У 1996 році Г.В. Дзяк був призначений ректором Дніпропетровської державної медичної академії МОЗ України. Потім ще тричі викладацький та студентський колективи виявили йому високу довіру бути керманічем академії. Останні демократичні вибори ректора ДМА у жовтні 2016 року знову підтвердили його беззаперечний авторитет та лідерство.

Академік Георгій Вікторович Дзяк був всесвітньо відомим вченим у галузі терапії та кардіології. Ним досліджено механізми адаптації хворих з ревматичними вадами серця, охарактеризовано типи порушень легеневого та серцевого кровообігу, запропоновано нові способи профілактики і лікування хворих на ревматизм, досліджено особливості порушень функції серця при гіпертонічній та ішемічній хворобах серця та вадах серця в різних вікових групах. Під його керівництвом розроблені сучасні стандарти та настанови щодо лікування ішемічної хвороби серця, атеросклерозу, тромбоемболії, артеріальної гіпертензії та серцевої недостатності, які широко застосовуються у практичній медицині. За визначні наукові досягнення в 1997 році його було обрано дійсним членом Національної академії медичних наук України.

За 20 років під керівництвом Георгія Вікторовича Дзяка ДЗ «Дніпропетровська державна

медична академія МОЗ України» за рівнем якості підготовки лікарів і провізорів та пріоритетністю наукових досліджень увійшла до числа провідних східноєвропейських лідерів медичної освіти. Численні інновації в українській медичній освіті: ліцензійний інтегрований іспит, кредитно-модульна система підготовки, практично-орієнтовані іспити – були запроваджені як пілотні проекти під керівництвом Г.В. Дзяка саме в академії. Про це свідчать численні закордонні відзнаки викладацького колективу та престижність навчання в медичній академії на Дніпрі, яка стала відомою в багатьох країнах світу.

За його ініціативи була створена та активно розвивається Університетська клініка Дніпропетровської медичної академії. За роки його подвижницької лікарської діяльності він особисто опікувався здоров'ям десятків тисяч хворих.

Георгієм Вікторовичем Дзяком була підготовлена блискуча плеяда вчених та лікарів, які працюють в Україні й далеко за її межами, що дає всі підстави вважати його фундатором двох наукових шкіл України – кардіологів і ревматологів.

Наукове надбання Георгія Вікторовича налічує декілька десятків монографій, підручників, методичних та навчальних посібників, 42 патенти на винаходи та наукові відкриття, більше 600 статей з різних питань внутрішньої медицини, найулюбленішими серед яких завжди були проблеми кардіології і ревматології. Під його керівництвом захищені 22 докторські і 74 кандидатські дисертації.

Наукові праці Георгія Вікторовича отримали гідне міжнародне визнання, були відзначені багатьма високими нагородами, а їх автор – вражаючими почестями.

Влада та люди високо цінували високі людські та професійні якості академіка Г.В. Дзяка. Він був неодноразово відзначений високими урядовими нагородами: орденом «За заслуги» III ступеня (1997), II ступеня (2001), медаллю «За заслуги в охороні здоров'я» імені М.Д. Стражеска (2001). Відзначений Почесними грамотами Верховної Ради та Кабінету Міністрів України. Академік Г.В. Дзяк був нагороджений золотою медаллю Альберта Швейцера за великі заслуги у справі гуманізму та медицини, орденом «Святого Станіслава» IV ступеня (2001), орденом Пошани (Придністровська Молдавська Республіка, 2009), медаллю «За верную службу городу» (2000), нагородою міжнародного відкриття Рейтинга популярності і якості «Золота фортуна» (2001 р.). Багаторічне служіння Георгія Вікторовича Дзяка

людям нагороджено головою обласної державної адміністрації знаком «За розвиток регіону» (2000 р.), знаком «Кращий роботодавець року» (2005 р.).

Георгій Вікторович Дзяк – визнаний вчений у нашій країні та у світі. Г.В. Дзяк – член президії НАМН України, член наукової ради НАМН України, голова проблемної комісії МОЗ та НАМН України «Кардіологія та ревматологія», член президії спеціалізованої ради при Міністерстві освіти і науки України, заступник голови Асоціації кардіологів України, дійсний член, академік Нью-Йоркської академії наук (1998) та Академії медицини Польщі (1998), член Європейського кардіологічного товариства, член Американської асоціації артеріальної гіпертензії, дійсний член Петровської академії наук та мистецтв Росії, міжнародної професорської асоціації, заступник головного редактора «Український кардіологічний журнал», головний редактор журналу «Медичні перспективи», почесний професор Дніпропетровського Національного університету ім. Олесья Гончара. Він був Почесним громадянином м. Дніпропетровська, депутатом

Дніпропетровської міської ради, почесним членом Української федерації вчених.

Незаурядний талант лікаря, вченого, педагога, організатора охорони здоров'я, висока духовність, чутливість до проблем усіх оточуючих створили Георгію Вікторовичу беззаперечний моральний авторитет і щирю повагу та любов серед колег, вчених, лікарів, його учнів і всіх, хто його знав. Для його учнів та послідовників Георгій Вікторович завжди був та залишиться ідеалом цілеспрямованості, творчого наукового подвигу, найвищого професіоналізму, істинної доброти, людяності і великої людської мудрості.

Втрата Георгія Вікторовича непоправна для рідних і близьких, усього колективу Дніпропетровської медичної академії, в якій він працював протягом багатьох років, долучаючи свій неоціненний внесок у розвиток вітчизняної медичної науки та освіти. Людина дивовижної долі, Георгій Вікторович залишив про себе добру пам'ять у серцях хворих, своїх колег та учнів.

Ми схиляємо голову перед пам'яттю Великого Вченого і Вчителя та пишаємось, що нам пощастило бути його сучасниками...

*ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»
Кафедра внутрішньої медицини № 3
Редколегія та редакція журналу «Медичні перспективи»*